

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการจัดดำเนินการกิจกรรมผลศึกษาในโรงเรียนอนุบาล สังกัดกรุงเทพมหานคร และเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดดำเนินการกิจกรรมผลศึกษาในโรงเรียนอนุบาล สังกัดกรุงเทพมหานคร ระหว่างผู้บริหารและครูผู้สอนกิจกรรมผลศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ผู้บริหารและครูผู้สอนกิจกรรมผลศึกษาระดับชั้นอนุบาลหรือก่อนประถมศึกษาในโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 220 โรงเรียน โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 220 คน และกลุ่มครูผู้สอนกิจกรรมผลศึกษาระดับชั้นอนุบาลหรือก่อนประถมศึกษา จำนวน 220 คน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย รวมกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยทั้งสิ้น จำนวน 440 คน

ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง ได้รับแบบสอบถามคืน 418 ชุด คิดเป็นร้อยละ 95.00

ข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้นำมาวิเคราะห์ครั้งนี้มาจากแบบสอบถามแบบเลือกตอบและแบบสังเกตการจัดกิจกรรมผลศึกษาในโรงเรียน วิเคราะห์ด้วยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่ม โดยใช้ค่า t แล้วนำมาเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยจากการวิเคราะห์ข้อมูลได้ผลดังนี้

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้บริหารของโรงเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 51-60 ปี มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี ไม่มีวุฒิต่างผลศึกษา ประสบการณ์ในการสอนวิชาผลศึกษา 1-5 ปี แต่ไม่เคยผ่านการอบรมเกี่ยวกับการสอนกิจกรรมผลศึกษาระดับชั้นอนุบาลหรือก่อนประถมศึกษา งานที่

นอกเหนือจากการสอนในชั้นเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 52.20 คืองานบริหารโรงเรียน รองลงมาทำงานด้านธุรการร้อยละ 24.40 และงานวิชาการร้อยละ 17.70

ครูผู้สอนกิจกรรมพลศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 31-40 ปี ปัจจุบันดำรงตำแหน่งครูประจำวิชาพลศึกษา ร้อยละ 71.30 มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีทางพลศึกษา ร้อยละ 58.90 มีประสบการณ์ในการสอนวิชาพลศึกษาระหว่าง 1-5 ปี ร้อยละ 28.70 และ 6-10 ปี ร้อยละ 25.80 ไม่เคยผ่านการอบรมเกี่ยวกับการสอนกิจกรรมพลศึกษาระดับชั้นอนุบาลหรือก่อนประถมศึกษา ร้อยละ 76.60 นอกเหนือจากการสอนในชั้นเรียนแล้วครูผู้สอนกิจกรรมพลศึกษายังมีหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายคือ งานกิจกรรมนักเรียน โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่มีจำนวนนักเรียนระดับชั้นอนุบาลหรือก่อนประถมศึกษาในโรงเรียนน้อยกว่า 200 คน

2. สภาพการจัดดำเนินการกิจกรรมพลศึกษาในโรงเรียนอนุบาล สังกัดกรุงเทพมหานคร

2.1 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

กิจกรรมพลศึกษาที่โรงเรียนจัดให้กับนักเรียนระดับชั้นอนุบาลหรือก่อนประถมศึกษา ประเภทการเคลื่อนไหวอยู่กับที่ส่วนใหญ่มีกิจกรรม การยืน การตบมือ การนั่ง การก้มตัว การบิดตัว การนอน การพยักหน้าและการเหยียดตัว ประเภทการเคลื่อนไหวจากที่หนึ่งไปที่หนึ่ง ส่วนใหญ่มีการจัดกิจกรรมการวิ่ง การเดิน การเดินตามจังหวะและการกระโดดเท้าคู่ กิจกรรมการเคลื่อนไหวที่ใช้อุปกรณ์พลศึกษาประกอบ ส่วนใหญ่ที่จัด คือ การโยนรับลูกบอล การกลิ้งลูกบอลกับพื้นและการขว้างลูกบอล ประเภทยิมนาสติกขั้นพื้นฐานที่โรงเรียนจัดมากที่สุดคือ การทรงตัวและการปีนป่าย การเล่นน้ำและการสร้างความคุ้นเคยกับน้ำที่จัดในโรงเรียนส่วนใหญ่เป็นการเล่นน้ำจากภาชนะใส่น้ำและจากก๊อกน้ำ และการหัดท่าทางการว่ายน้ำบนบก การปล่อยให้เล่นอิสระโรงเรียนจะปล่อยให้เด็กเล่นกับเครื่องเล่นในห้องเรียน เล่นเองตามใจชอบในสนาม และเล่นกับเครื่องเล่นในสนาม เกมประเภทต่างๆที่โรงเรียนจัดให้ส่วนใหญ่ เป็นการเล่นเกมโดยแบ่งเป็นกลุ่มๆ การเล่นเกมแบบเป็นวงกลม การเล่นเกมแบบตั้งเป็นแถว และเล่นเกมประกอบทักษะกีฬา โรงเรียนส่วนใหญ่จัดให้มีกิจกรรมเสริมทางด้านพลศึกษาโดยมีการจัดทุกปี ในลักษณะจัดให้เล่น นักเรียนระดับชั้นอนุบาลหรือก่อนประถมศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมเสริมทางด้านพลศึกษา โดยการเป็นทั้งผู้ดูและเป็นผู้เล่น ส่วนใหญ่โรงเรียนจัดกิจกรรมเสริมทางด้านพลศึกษาเนื่องในงานวันเด็ก และงานปีใหม่ กิจกรรมเสริมทางด้านพลศึกษาที่ทางโรงเรียนจัดส่วนใหญ่ เป็นการจัดเกมนันทนาการ กิจกรรมพลศึกษาที่จัดให้กับนักเรียนระดับชั้นอนุบาลหรือก่อนประถมศึกษา ส่วนใหญ่เน้นวัตถุประสงค์เพื่อความสนุกสนาน

รองลงมาคือเพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายให้แข็งแรง เพื่อฝึกหัดให้นักเรียนเป็นผู้เล่นและผู้ดูที่ดีและเพื่อให้นักเรียนมีทักษะการเคลื่อนไหวที่ดี กิจกรรมพลศึกษาที่นักเรียนระดับชั้นอนุบาลหรือก่อนประถมศึกษาชอบมากได้แก่ กิจกรรมที่มีการแข่งขันในการเรียนการสอน กิจกรรมพลศึกษาทุกโรงเรียนมีการแบ่งกลุ่มนักเรียน โดยส่วนใหญ่แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มๆละ 4-6 คนร้อยละ 52.40 มีโรงเรียนอนุบาลร้อยละ 65.80 จัดให้มีการเรียนกิจกรรมพลศึกษา 3 คาบต่อสัปดาห์ ร้อยละ 14.10 จัดให้มีการเรียนกิจกรรมพลศึกษา 1 คาบต่อสัปดาห์ โรงเรียนที่จัด 2 คาบต่อสัปดาห์มีร้อยละ 10 ส่วนโรงเรียนที่จัด 4 คาบต่อสัปดาห์มีน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 1.90 เวลาในการเรียนกิจกรรมพลศึกษาระดับชั้นอนุบาลหรือก่อนประถมศึกษา โรงเรียนส่วนใหญ่จัดให้มีการเรียน 20 นาทีต่อ 1 คาบ

2.2 ด้านบุคลากร (ตัวครูผู้สอนและตัวนักเรียน)

โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่ครูผู้สอนกิจกรรมพลศึกษาระดับชั้นอนุบาลหรือก่อนประถมศึกษาเป็นครูประจำวิชาพลศึกษา ร้อยละ 71.30 และแต่งชุดพลศึกษาทำการสอนทุกครั้ง ร้อยละ 44.70 โรงเรียนส่วนใหญ่ให้นักเรียนแต่งกายชุดพลศึกษาในการเรียนกิจกรรมพลศึกษา ครูผู้สอนกิจกรรมพลศึกษาส่วนใหญ่ใช้วิธีการสอนแบบสาธิตให้ดูและให้นักเรียนทำตาม ส่วนใหญ่ครูผู้สอนกิจกรรมพลศึกษาจัดทำกำหนดการสอนทุกปี ร้อยละ 36.10 มีการจัดเตรียมการสอนทุกครั้ง ร้อยละ 58.10 และจัดเตรียมอุปกรณ์การสอนทุกครั้ง ร้อยละ 53.10 ครูผู้สอนกิจกรรมพลศึกษาปล่อยนักเรียนเพื่อทำความสะอาดร่างกายก่อนหมดเวลา 5 นาที และเมื่อมีปัญหาในการสอนกิจกรรมพลศึกษาครูผู้สอนปรึกษาผู้บริหาร ครูผู้สอนกิจกรรมพลศึกษาไม่เคยได้รับการนิเทศการสอนกิจกรรมพลศึกษาโดยศึกษานิเทศก์ ร้อยละ 63.20 และเคยได้รับการนิเทศ ร้อยละ 36.80 โดยได้รับความรู้หรือประโยชน์จากการนิเทศอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 66.90

2.3 ด้านอุปกรณ์และสถานที่

อุปกรณ์ที่ครูผู้สอนกิจกรรมพลศึกษาใช้เป็นส่วนมาก คือ ลูกบอล ห่วงยางและเบาะยิมส์ ซึ่งได้มาจากการจัดซื้อจากเงินงบประมาณ ร้อยละ 89.20 จำนวนอุปกรณ์ในการเรียนการสอนกิจกรรมพลศึกษาในโรงเรียนมีไม่เพียงพอกับกิจกรรมที่จัดสอนร้อยละ 56.20 และมีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ร้อยละ 51.90 ครูผู้สอนกิจกรรมพลศึกษานำวัสดุอุปกรณ์มาใช้ประกอบการสอนกิจกรรมพลศึกษาเป็นปกติ ลักษณะสนามที่ใช้ในการเรียนการสอนกิจกรรมพลศึกษาของโรงเรียน คือ สนามคอนกรีต ซึ่งอยู่ในสภาพดีเพียง ร้อยละ 41.10 และสภาพพอใช้ ร้อยละ 34.70 สถานที่ที่ใช้ในการเรียนการสอนกิจกรรมพลศึกษามีพอเพียง ร้อยละ

51.00 ส่วนใหญ่ คือ สถานที่กลางแจ้ง ร้อยละ 93.80 และห้องเรียน ร้อยละ 57.90 ความปลอดภัยในการใช้สนามในการเรียนการสอนกิจกรรมพลศึกษามีปานกลางและโรงเรียนส่วนใหญ่มีผู้ดูแลความปลอดภัยในการใช้สนาม

2.4 ด้านงบประมาณและการสนับสนุน

งบประมาณที่ใช้ในการเรียนการสอนกิจกรรมพลศึกษาระดับชั้นอนุบาลหรือก่อนประถมศึกษา งบประมาณที่ใช้ในการจัดกิจกรรมเสริมทางพลศึกษา งบประมาณที่ใช้ในการจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้จัดกิจกรรมพลศึกษา งบประมาณในการสร้างสนามที่ใช้ในการจัดกิจกรรมพลศึกษา และงบประมาณที่ใช้ในการบำรุงรักษาสนามและอุปกรณ์ที่ใช้จัดกิจกรรมพลศึกษา โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่ได้รับงบประมาณและเงินสนับสนุนมาจากเงินงบประมาณซึ่งมีไม่เพียงพอ

3. สภาพการจัดดำเนินการกิจกรรมพลศึกษาในการไปสังเกตการจัดกิจกรรมพลศึกษา จำนวน 8 โรงเรียน

3.1 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

กิจกรรมพลศึกษาที่โรงเรียนจัดให้กับนักเรียนระดับชั้นอนุบาลหรือก่อนประถมศึกษา ประเภทการเคลื่อนไหวอยู่กับที่ส่วนใหญ่กิจกรรมที่จัดมีการนั่ง การยืน การก้มตัว การตบมือ การเขย่งเท้า การปิดตัว การเหยียดตัว การโยกตัว การแกว่ง การดึง การพยักหน้า การสั่นและการนอน ประเภทการเคลื่อนไหวจากที่หนึ่งไปที่หนึ่งกิจกรรมที่จัดคือ การเดิน การวิ่ง การกระโดดเท้าเดียว กระโดดเท้าคู่ กระโดดสลับเท้า การเดินตามจังหวะและการสไลด์ ประเภทกิจกรรมการเคลื่อนไหวที่ใช้อุปกรณ์พลศึกษาประกอบ โรงเรียนส่วนใหญ่จัดกิจกรรมการกลิ้งลูกบอลกับพื้น การโยนรับลูกบอล การขว้างลูกบอล การทุ่มลูกบอลและการเตะลูกบอล ประเภทยิมนาสติกขั้นพื้นฐาน โรงเรียนส่วนใหญ่จัดกิจกรรมการทรงตัว การเล่นเลียนแบบ การปีนป่าย การห้อยโหน ส่วนกิจกรรมที่จัดให้น้อย คือ การกลิ้งตัว การปล่อยให้เล่นอิสระ ส่วนใหญ่โรงเรียนจัดให้นักเรียนเล่นกับเครื่องเล่นในห้องเรียน เล่นกับเครื่องเล่นในสนาม เล่นเองตามใจชอบในสนาม และเล่นกับบ่อทราย เกมประเภทต่างๆโรงเรียนส่วนใหญ่จัดการเล่นเกมโดยแบ่งให้เป็นกลุ่มๆ การเล่นเกมบวทักษะกีฬา การเล่นเกมผลัด การเล่นเกมประกอบจังหวะดนตรี การเล่นเกมแบบตั้งเป็นแถวและการเล่นเกมแบบเป็นวงกลม

3.2 ด้านบุคลากร (ตัวครูผู้สอนและตัวนักเรียน)

การจัดกิจกรรมพลศึกษาระดับชั้นอนุบาลหรือก่อนประถมศึกษาของโรงเรียน นักเรียนเข้าร่วมในกิจกรรมทุกคน นักเรียนสามารถปฏิบัติตามได้และสนุกสนาน มีการอบอุ่นร่างกายโดยการฝึกกายบริหารและเล่นเกมสนุกๆ ครูผู้สอนมีการเตรียมอุปกรณ์ในการสอนกิจกรรมพลศึกษาและใช้วิธีการสอนแบบสั่งการให้นักเรียนทำตาม สอนแบบสาธิตให้ดูแล้วให้นักเรียนทำตาม บางโรงเรียนให้นักเรียนเล่นตามลำพังโดยมีครูคอยควบคุมและปล่อยให้เด็กแสดงออกอย่างอิสระ ครูผู้สอนกิจกรรมพลศึกษาฝึกความมีระเบียบวินัยให้นักเรียน สอนให้นักเรียนรู้จักการแบ่งปันและช่วยเหลือกัน สอนให้นักเรียนฝึกสุขปฏิบัติ ครูผู้สอนกิจกรรมพลศึกษาใช้อุปกรณ์พลศึกษาเหมาะสมกับกิจกรรมที่สอน มีบางโรงเรียนที่นักเรียนมีจำนวนมากเกินไป มี 2 โรงเรียนจาก 8 โรงเรียนที่เกิดอุบัติเหตุกับนักเรียนขณะเรียนกิจกรรมพลศึกษา ทุกโรงเรียนที่ไปสังเกต ครูผู้สอนกิจกรรมพลศึกษาไม่ใส่ชุดพลศึกษา ส่วนนักเรียนทุกโรงเรียนใส่ชุดพลศึกษาในการเรียนกิจกรรมพลศึกษา

3.3 ด้านอุปกรณ์และสถานที่ในการจัดกิจกรรมพลศึกษา

โรงเรียนส่วนใหญ่จัดกิจกรรมพลศึกษาให้นักเรียนโดยใช้ลูกบอล รองลงมาคือม้าทรงตัว ห่วงยางและราวโหน ส่วนสถานที่ในการจัดกิจกรรมพลศึกษา โรงเรียนส่วนใหญ่ใช้สนามกลางแจ้ง รองลงมา คือ เครื่องเล่นในสนามและห้องเรียน

3.4 ด้านงบประมาณและการสนับสนุน

โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครทุกโรงเรียนมีการจัดสรรงบประมาณที่ใช้ในการเรียนการสอนกิจกรรมพลศึกษา การจัดกิจกรรมเสริมทางพลศึกษา การจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ทางพลศึกษา ส่วนการจัดสรรงบประมาณที่ใช้ในการสร้างสนามในการจัดกิจกรรมพลศึกษาและการบำรุงรักษาสนามและอุปกรณ์ทางพลศึกษามีร้อยละ 87.50

4. ปัญหาการจัดดำเนินการ กิจกรรมพลศึกษาในโรงเรียนอนุบาล สังกัดกรุงเทพมหานคร

4.1 ปัญหาด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

ปัญหาด้านกิจกรรมการเรียนการสอน เมื่อพิจารณาโดยรวมผู้บริหารและครูผู้สอน กิจกรรมพลศึกษาพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมาก คือ

- การจัดกิจกรรมที่เหมาะสมให้นักเรียนไม่ได้เพราะขาดอุปกรณ์
- ขาดเงินสนับสนุนในการจัดกิจกรรมเสริมทางพลศึกษา
- ขาดการนิเทศจากศึกษานิเทศก์

4.2 ปัญหาด้านบุคลากร (ตัวครูผู้สอนและตัวนักเรียน)

ปัญหาด้านบุคลากรเมื่อพิจารณาโดยรวมผู้บริหารและครูผู้สอนกิจกรรมพลศึกษาพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คือ

- นักเรียนมักจะขาดเรียนในชั่วโมงเรียนกิจกรรมพลศึกษา

4.3 ปัญหาด้านอุปกรณ์และสถานที่

ปัญหาด้านอุปกรณ์ และสถานที่เมื่อพิจารณาโดยรวมผู้บริหารและครูผู้สอนกิจกรรมพลศึกษาพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยและเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมาก คือ

- อุปกรณ์การสอนกิจกรรมพลศึกษาไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน
- อุปกรณ์ทางพลศึกษาไม่ได้ขนาดกับความยาวของนักเรียน
- ขาดแคลนสถานที่เก็บรักษาอุปกรณ์ทางพลศึกษา
- การจัดซื้ออุปกรณ์ทางพลศึกษาล่าช้าไม่ทันกับความต้องการ
- อุปกรณ์ทางพลศึกษาไม่มีคุณภาพ
- สถานที่ออกกำลังกายในร่มมีไม่เพียงพอและไม่เหมาะสม

4.4 ปัญหาด้านงบประมาณและการสนับสนุน

ปัญหาด้านงบประมาณและการสนับสนุนเมื่อพิจารณาโดยรวมพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมาก และทุกข้อมีปัญหาอยู่ในระดับมากเช่นกัน คือ

- ได้รับงบประมาณในการจัดกิจกรรมพลศึกษาน้อยเกินไป
- ไม่สามารถใช้จ่ายงบประมาณด้านการจัดกิจกรรมพลศึกษาในโรงเรียนที่มีอยู่ให้มี

ประสิทธิภาพ

- ไม่สามารถหางบประมาณจากแหล่งอื่นมาสนับสนุนการจัดกิจกรรมผลศึกษาของโรงเรียนได้

- โรงเรียนขาดงบประมาณในการจัดหาสื่อการเรียนการสอนกิจกรรมผลศึกษา

- โรงเรียนขาดงบประมาณในการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนกิจกรรม

ผลศึกษา

- โรงเรียนขาดงบประมาณในการบำรุงรักษาสนามที่จัดกิจกรรมผลศึกษาและอุปกรณ์ทางผลศึกษา

- โรงเรียนขาดงบประมาณในการจัดกิจกรรมเสริมทางผลศึกษา

5. เปรียบเทียบปัญหาการจัดดำเนินการกิจกรรมผลศึกษา ในโรงเรียนอนุบาล สังกัดกรุงเทพมหานคร ระหว่างผู้บริหารและครูผู้สอนกิจกรรมผลศึกษา

5.1 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่าง ผู้บริหาร และครูผู้สอนกิจกรรมผลศึกษา โดยส่วนรวมพบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2 ด้านบุคลากร (ตัวครูผู้สอนและตัวนักเรียน)

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหาร และครูผู้สอนกิจกรรมผลศึกษา โดยส่วนรวมพบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่แตกต่างกัน คือ

- ครูผู้สอนกิจกรรมผลศึกษาขาดขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน
- ครูผู้สอนกิจกรรมผลศึกษาไม่ทุ่มเทเวลาให้กับงานในหน้าที่เท่าที่ควร

5.3 ด้านอุปกรณ์และสถานที่

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหาร และครูผู้สอนกิจกรรมผลศึกษาโดยส่วนรวมพบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่แตกต่างกัน คือ

- สถานที่ออกกำลังกายในร่มมีไม่เพียงพอและไม่เหมาะสม

5.4 ด้านงบประมาณและการสนับสนุน

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหาร และครูผู้สอนกิจกรรมพลศึกษา โดยส่วนรวมพบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ทางด้านสถานภาพของผู้บริหารโรงเรียน จากการวิจัยพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 51-60 ปี มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา มีประสบการณ์ในการสอนวิชาพลศึกษา 1-5 ปี แต่ไม่เคยผ่านการอบรมเกี่ยวกับการสอน กิจกรรมพลศึกษาระดับชั้นอนุบาลหรือก่อนประถมศึกษามาก่อน ผู้วิจัยมีความเห็นว่า เนื่องจากผู้บริหารไม่มีวุฒิทางพลศึกษาแต่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาพลศึกษาและไม่เคยผ่านการ อบรมเกี่ยวกับการสอนกิจกรรมพลศึกษามาก่อน อาจทำให้นักเรียนไม่ประสบผลสำเร็จทางการ เรียนได้ และการที่ผู้บริหารจะให้การสนับสนุนการจัดกิจกรรมพลศึกษาในโรงเรียนนั้น จะต้องมี ความรู้ ความเข้าใจ และตระหนักถึงความสำคัญของกิจกรรมพลศึกษาเป็นอย่างดี ดังนั้นจึงควร ได้ผ่านการอบรมเกี่ยวกับการสอนกิจกรรมพลศึกษามาก่อน

ส่วนครูผู้สอนกิจกรรมพลศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 31-40 ปี ปัจจุบัน ดำรงตำแหน่งครูประจำวิชาพลศึกษา ร้อยละ 71.30 มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีทาง พลศึกษา ร้อยละ 58.90 ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา ร้อยละ 41.10 ไม่เคยผ่านการอบรมเกี่ยวกับการ สอนกิจกรรมพลศึกษาระดับชั้นอนุบาลหรือก่อนประถมศึกษา ร้อยละ 76.60 ผู้วิจัยมีความเห็น ว่า การสอนกิจกรรมพลศึกษาระดับชั้นอนุบาล หรือก่อนประถมศึกษาครูผู้สอนจำเป็นต้องเข้าใจ หลักการ วางรากฐานการเคลื่อนไหวที่ถูกต้อง และมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา ดังนั้น ครู ผู้สอนกิจกรรมพลศึกษาระดับชั้นอนุบาลหรือก่อนประถมศึกษาทุกคน ควรจะมีวุฒิทางพลศึกษา และผ่านการอบรมเกี่ยวกับการสอนกิจกรรมพลศึกษาระดับชั้นอนุบาลหรือก่อนประถมศึกษา มาก่อน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ บุชเชอร์ (Bucher, 1975 อ้างถึงใน การุณ นาคสวัสดิ์, 2533) ที่กล่าวว่า “การสอนวิชา พลศึกษาที่จะให้ได้ผลดีนั้น ครูผู้สอนจะต้องมีวุฒิทาง พลศึกษาโดยตรง เพื่อถ่ายทอดความรู้ ทัศนคติและแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน” ดังที่ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527) ได้กล่าวว่า “ครูพลศึกษาควรจะเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจในความ มุ่งหมาย ขอบข่าย ปรัชญา หลักการ วิธีการเทคนิคและทักษะต่างๆ ในวิชาพลศึกษา เพื่อให้ สามารถดำเนินการต่างๆทางพลศึกษาได้เป็นอย่างดีและถูกต้องอย่างแท้จริง”

2. สภาพการจัดดำเนินการกิจกรรมพลศึกษา ในโรงเรียนอนุบาล สังกัดกรุงเทพมหานคร

2.1 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

สภาพการจัดดำเนินการกิจกรรมพลศึกษาในด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมพลศึกษาที่โรงเรียนจัดให้กับนักเรียนระดับชั้นอนุบาลหรือก่อนประถมศึกษา คือ การเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐาน ประเภทการเคลื่อนไหวอยู่กับที่ เช่น การยืน การตบมือ การนั่ง การก้มตัว การปิดตัว การนอน การพยักหน้าและการเหยียดตัว ประเภทการเคลื่อนไหวจากที่หนึ่งไปที่หนึ่ง เช่น การวิ่ง การเดิน การเดินตามจังหวะและการกระโดดเท้าคู่ กิจกรรมการเคลื่อนไหวที่ใช้อุปกรณ์พลศึกษาประกอบ ส่วนใหญ่ที่จัด คือ การโยนรับลูกบอล การกลิ้งลูกบอลกับพื้น การขว้างลูกบอล ประเภทยิมนาสติกขั้นพื้นฐาน เช่น การทรงตัว การปีนป่าย การเล่นน้ำและการสร้างความคุ้นเคยกับน้ำ เช่น การเล่นน้ำจากภาชนะใส่น้ำและจากก๊อกน้ำ การหัดท่าทางการว่ายน้ำบนบก การปล่อยให้เล่นอิสระ โรงเรียนจะปล่อยให้ให้นักเรียนเล่นกับเครื่องเล่นในห้องเรียน เล่นเองตามใจชอบในสนาม และเล่นกับเครื่องเล่นในสนาม เกมประเภทต่างๆ ที่โรงเรียนจัดให้ส่วนใหญ่เป็นการเล่นเกมโดยแบ่งเป็นกลุ่มๆ การเล่นเกมแบบเป็นวงกลม การเล่นเกมแบบตั้งเป็นแถว และเล่นเกมประกอบทักษะกีฬา ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการไปสังเกตการจัดกิจกรรมพลศึกษาในโรงเรียนที่พบว่า กิจกรรมพลศึกษาที่โรงเรียนจัดให้กับเด็กระดับชั้นอนุบาลหรือก่อนประถมศึกษา ประเภทการเคลื่อนไหวอยู่กับที่ ส่วนใหญ่กิจกรรมที่จัดมี การนั่ง การยืน การก้มตัว การตบมือ การเขย่งเท้า การปิดตัว การเหยียดตัว การโยกตัว การแกว่ง การดึง การพยักหน้า การสั่นและการนอน ประเภทการเคลื่อนไหวจากที่หนึ่งไปที่หนึ่ง เช่น การเดิน การวิ่ง การกระโดดเท้าเดียว กระโดดเท้าคู่ กระโดดสลับเท้า การเดินตามจังหวะ และการสไลด์ ประเภทกิจกรรมการเคลื่อนไหวที่ใช้อุปกรณ์พลศึกษาประกอบ เช่น การกลิ้งลูกบอลกับพื้น การโยนรับลูกบอล การขว้างลูกบอล การทุ่มลูกบอล และการเตะลูกบอล ประเภทยิมนาสติกขั้นพื้นฐาน เช่น การทรงตัว การเล่นเลียนแบบ การปีนป่าย การห้อยโหน การกลิ้งตัว การปล่อยให้เล่นอิสระ ส่วนใหญ่โรงเรียนจัดให้นักเรียนเล่นกับเครื่องเล่นในห้องเรียน เล่นกับเครื่องเล่นในสนาม เล่นเองตามใจชอบในสนาม และเล่นกับบ่อทราย เกมประเภทต่างๆ เช่น เล่นเกมโดยแบ่งให้เป็นกลุ่มๆ การเล่นเกมประกอบทักษะกีฬา การเล่นเกมแบบผลัด การเล่นเกมประกอบจังหวะดนตรี การเล่นเกมแบบตั้งเป็นแถวและการเล่นเกมแบบเป็นวงกลม จากผลการวิจัยนับว่าโรงเรียนจัดกิจกรรมพลศึกษาได้หลากหลายเหมาะสมกับเด็กวัยนี้ ดังที่ ไพวัลย์ ตันลาพูน (2530) ได้กล่าวถึงการจัดกิจกรรมของเด็กในวัยนี้ว่า “จำเป็นจะต้องจัดกิจกรรมทางด้านพลศึกษาให้หลายๆประเภท เพื่อพัฒนากล้ามเนื้อของแขน ไหล่ ลำตัว ขาและเท้า การเล่นเกมปีนป่าย โหนตัว นับว่ามีคุณค่ามาก เครื่องเล่นอื่นๆ ก็มีการช่วยส่งเสริมได้มาก” นอกจากนี้ วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539) ได้กล่าวว่า “กิจกรรม

พลศึกษา สำหรับนักเรียนระดับก่อนการศึกษาภาคบังคับเป็นที่มีความเหมาะสมตามสภาพธรรมชาติของนักเรียนแต่ละคนซึ่งก่อบรรด้วย กิจกรรมการสร้างประสบการณ์การเคลื่อนไหว กิจกรรมเข้าจังหวะ กิจกรรมยืดหยุ่นง่าย ๆ และเกมง่าย ๆ ซึ่งอาจแยกออกเป็น กิจกรรมย่อย ๆ ได้ ดังนี้คือ กิจกรรมเกี่ยวกับลูกบอล เกมวงกลม เกมการสำรวจ เกมการเล่นตามจินตนาการ การเลียนแบบ การเล่นเป็นเรื่องราว ทักษะพื้นฐานในการวิ่ง กระโดด ปีนป่าย การทรงตัว การเขย่งก้าวกระโดด การวิ่งสลับเท้า และการเล่นเกมประกอบการร้องเพลง เป็นต้น”

จากผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่จัดให้มีกิจกรรมเสริมทางด้านพลศึกษาโดยมีการจัดทุกปี ในลักษณะจัดให้เล่น นักเรียนระดับชั้นอนุบาลหรือก่อนประถมศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมเสริมโดยการเป็นทั้งผู้ดูและผู้เล่น โรงเรียนส่วนใหญ่จัดกิจกรรมเสริมทางด้านพลศึกษาเนื่องในวันเด็กและงานปีใหม่ ส่วนใหญ่เป็นการจัดเกมนันทนาการ ผู้วิจัยเห็นว่า การจัดกิจกรรมเสริมทางด้านพลศึกษาให้กับนักเรียนเป็นสิ่งที่ดี หากว่าโรงเรียนเลือกกิจกรรมที่นักเรียนส่วนใหญ่ให้ความสนใจแล้วจะเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้นำความรู้ และทักษะไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ การที่โรงเรียนส่วนใหญ่จัดเกมนันทนาการให้กับนักเรียน นอกจากนักเรียนจะได้ประโยชน์จากการออกกำลังกายแล้ว ยังเป็นการสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้อื่น รวมทั้งความสนุกสนานเป็นการผ่อนคลายความเครียดและความเหนื่อยล้าจากการเรียนด้วย

ส่วนในด้านวัตถุประสงค์การจัดกิจกรรมพลศึกษาในระดับชั้นอนุบาลหรือก่อนประถมศึกษา พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่เน้นวัตถุประสงค์เพื่อความสนุกสนาน รองลงมาคือ เพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายให้แข็งแรง เพื่อฝึกหัดให้นักเรียนเป็นผู้เล่นและผู้ดูที่ดีและเพื่อให้นักเรียนมีทักษะการเคลื่อนไหวที่ดี ผู้วิจัยเห็นว่า การมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาเพื่อความสนุกสนาน มีส่วนช่วยในการพัฒนาทางด้านอารมณ์ได้เป็นอย่างดี คือ จะช่วยให้ร่างกายแข็งแรง สุขภาพสมบูรณ์ และมีอารมณ์ผ่อนคลายไปด้วย และยังเป็นโอกาสให้นักเรียนได้แสดงออกอย่างอิสระตามธรรมชาติของเด็กอีกด้วย ดังที่ วรศักดิ์ เพ็ชรชอบ (2527) ได้กล่าวว่า “ความมุ่งหมายที่สำคัญและที่ถูกต้องของการพลศึกษาในโรงเรียนนั้นก็คือ การที่ให้นักเรียนได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมกีฬา หรือกิจกรรมพลศึกษาต่างๆ ด้วยตนเองจริงๆ คือ นักเรียนจะมีร่างกายแข็งแรงด้วยการออกกำลังกาย นักเรียนจะเรียนรู้ระเบียบและเป็นผู้มีระเบียบก็ด้วยการที่นักเรียนได้ปฏิบัติตามระเบียบของการกีฬา และการออกกำลังกาย นักเรียนจะชอบและรักการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย ก็ต่อเมื่อนักเรียนได้เล่นกีฬาและออกกำลังกายแล้วทำให้สนุกมีร่างกายและจิตใจสดชื่น”

นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่า กิจกรรมพลศึกษาที่นักเรียนระดับชั้นอนุบาลหรือก่อนประถมศึกษาชอบมากได้แก่ กิจกรรมที่มีการแข่งขัน ในการเรียนการสอนกิจกรรมพลศึกษา

ทุกโรงเรียนมีการแบ่งกลุ่มนักเรียน โดยส่วนใหญ่แบ่งกลุ่มนักเรียนเป็นกลุ่มๆ ละ 4-6 คน โรงเรียนส่วนใหญ่จัดการเรียนกิจกรรมพลศึกษา 3 คาบต่อสัปดาห์ คาบละ 20 นาที วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539) ได้กล่าวถึงลักษณะและความต้องการของนักเรียนระดับอนุบาลว่า “อยากแสดงออก อยากแสดงความสามารถ ต้องการความสนใจ ต้องการความสำเร็จและการยอมรับในความสำเร็จของตนเองจากผู้อื่น และมีความต้องการที่จะแข่งขันกับเพื่อนๆ หรือการแสดงออกถึงความเป็นผู้มีทักษะและความแข็งแรงทางด้านร่างกาย เพื่อจะดูว่า ใครแข็งแรงหรือเก่งกว่ากัน เป็นความต้องการที่จะแสดงออกถึงพฤติกรรมต่างๆ ความสนุกสนานในการแข่งขันและความสำเร็จตามสถานภาพที่ตนเองต้องการ” ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า กิจกรรมที่มีการแข่งขัน เป็นการสร้างความตื่นเต้นเร้าใจในการเล่น ซึ่งจะทำให้นักเรียนเกิดความสุขสนุกสนาน มีแรงจูงใจและมีมีความสุขในการเรียนได้ดี แต่อย่างไรก็ตาม ครูผู้สอนจะต้องไม่ทำให้นักเรียนมุ่งเน้นการแข่งขันเพื่อ ชัยชนะมากเกินไป แต่จะเป็นการแข่งขันเพื่อความ สนุกสนาน เร้าใจ แข่งขันกับตนเอง แข่งกับเวลา แข่งขันเพื่อแสดงความสำเร็จของกลุ่ม การเรียนเป็นกลุ่มเป็นการสร้างความอบอุ่นทางใจ ตลอดจนทำให้สมาชิกมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้และช่วยให้เกิดการระดมสมองที่จะคิดวิเคราะห์เพื่อแก้ปัญหาต่างๆ ได้ดี และมีโอกาสแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับคนอื่นมากขึ้น ทำให้การเรียนรู้ต่างๆ เป็นไปด้วยความสนุกสนาน มีชีวิตชีวา เป็นผลให้ผู้เรียนจดจำได้นาน ตลอดจนสามารถฝึกนิสัยให้สามารถเข้าสังคมและทำงานร่วมกับ ผู้อื่นได้ดี

ในด้านระยะเวลาในการจัดกิจกรรมพบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่จัดกิจกรรมพลศึกษา คาบละ 20 นาที 3 คาบต่อสัปดาห์ ผู้วิจัยเห็นว่า ระยะเวลาในการเรียนกิจกรรมพลศึกษาในระดับชั้นอนุบาลหรือก่อนประถมศึกษา คาบละ 20 นาที มีความเหมาะสมแล้วแต่ควรจัดการเรียนกิจกรรมพลศึกษาให้นักเรียนได้เรียนทุกวัน เพราะเด็กวัยนี้มีช่วงของความสนใจในระยะสั้น และในแต่ละกิจกรรมสามารถที่จะยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสม ถ้าครูผู้สอนเห็นว่านักเรียน มีความต้องการ มีความสนใจและสนุกสนานในแต่ละกิจกรรมที่จัดให้ ดังที่ วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539) ได้กล่าวว่า “การสอนพลศึกษาในระดับก่อนการศึกษาภาคบังคับ จะเป็นลักษณะการสอนให้นักเรียนได้เล่น โดยใช้เวลาประมาณ 20 นาทีต่อวันและทุกวัน” ซึ่งสอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพ็ชรชอบ (2527) ที่ว่า “ครูควรกำหนดระยะเวลา และกระจายเวลาให้เหมาะสมในกิจกรรมแต่ละอย่าง โดยทั่วไปการเรียนบ่อยครั้งในระยะเวลาสั้นจะได้ผลดีกว่าการเรียนน้อยครั้งและครั้งหนึ่งๆ ใช้เวลานานๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการเรียนบ่อยครั้งโดยแต่ละครั้งใช้ระยะเวลาอันสั้นนั้นเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้รื้อฟื้นความจำบ่อยครั้งกว่า... ในกรณีที่บทเรียนเป็นที่น่าสนใจ ก็อาจจะเพิ่มเวลาให้ยาวนานขึ้นได้ตามสมควร”

ทุกโรงเรียนมีการแบ่งกลุ่มนักเรียน โดยส่วนใหญ่แบ่งกลุ่มนักเรียนเป็นกลุ่มๆละ 4-6 คน โรงเรียนส่วนใหญ่จัดการเรียนกิจกรรมพลศึกษา 3 คาบต่อสัปดาห์ คาบละ 20 นาที วาสนา คุณาภสิทธิ (2539) ได้กล่าวถึงลักษณะและความต้องการของนักเรียนระดับอนุบาลว่า “อยากแสดงออก อยากแสดงความสามารถ ต้องการความสนใจ ต้องการความสำเร็จและการยอมรับในความสำเร็จของตนเองจากผู้อื่น และมีความต้องการที่จะแข่งขันกับเพื่อนๆ หรือการแสดงออกถึงความเป็นผู้มีทักษะและความแข็งแรงทางด้านร่างกาย เพื่อจะดูว่า ใครแข็งแรงหรือเก่งกว่ากัน เป็นความต้องการที่จะแสดงออกถึงพฤติกรรมต่างๆ ความสนุกสนานในการแข่งขันและความสำเร็จตามสถานภาพที่ตนเองต้องการ” ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า กิจกรรมที่มีการแข่งขัน เป็นการสร้างความตื่นเต้นเร้าใจในการเล่น ซึ่งจะทำให้นักเรียนเกิดความสุขสนุกสนาน มีแรงจูงใจและมีความสุขในการเรียนได้ดี แต่อย่างไรก็ตาม ครูผู้สอนจะต้องไม่ทำให้นักเรียนมุ่งเน้นการแข่งขันเพื่อ ชัยชนะมากเกินไป แต่จะเป็นการแข่งขันเพื่อความ สนุกสนาน เร้าใจ แข่งขันกับตนเอง แข่งกับเวลา แข่งขันเพื่อแสดงความสำเร็จของกลุ่ม การเรียนเป็นกลุ่มเป็นการสร้างความอบอุ่นทางใจ ตลอดจนทำให้สมาชิกมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้และช่วยให้เกิดการระดมสมองที่จะคิดวิเคราะห์เพื่อแก้ปัญหาต่างๆได้ดี และมีโอกาสแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับคนอื่นมากขึ้น ทำให้การเรียนรู้อื่นๆเป็นไปด้วยความสนุกสนาน มีชีวิตชีวา เป็นผลให้ผู้เรียนจดจำได้นาน ตลอดจนสามารถฝึกนิสัยให้สามารถเข้าสังคมและทำงานร่วมกับ ผู้อื่นได้ดี

ในด้านระยะเวลาในการจัดกิจกรรมพบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่จัดกิจกรรมพลศึกษา คาบละ 20 นาที 3 คาบต่อสัปดาห์ ผู้วิจัยเห็นว่า ระยะเวลาในการเรียนกิจกรรมพลศึกษาในระดับชั้นอนุบาลหรือก่อนประถมศึกษา คาบละ 20 นาที มีความเหมาะสมดีแล้วแต่ควรจัดการเรียนกิจกรรมพลศึกษาให้นักเรียนได้เรียนทุกวัน เพราะเด็กวัยนี้มีช่วงของความสนใจในระยะสั้น และในแต่ละกิจกรรมสามารถที่จะยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสม ถ้าครูผู้สอนเห็นว่านักเรียน มีความต้องการ มีความสนใจและสนุกสนานในแต่ละกิจกรรมที่จัดให้ ดังที่ วาสนา คุณาภสิทธิ (2539) ได้กล่าวว่า “การสอนพลศึกษาในระดับก่อนการศึกษาภาคบังคับ จะเป็นลักษณะการสอนให้นักเรียนได้เล่น โดยใช้เวลาประมาณ 20นาทีต่อวันและทุกวัน” ซึ่งสอดคล้องกับ วรรศักดิ์ เพียรชอบ (2527) ที่ว่า “ครูควรกำหนดระยะเวลา และกระจายเวลาให้เหมาะสมในกิจกรรมแต่ละอย่าง โดยทั่วไปการเรียนบ่อยครั้งในระยะเวลาสั้นจะได้ผลดีกว่าการเรียนน้อยครั้งและครั้งหนึ่งๆใช้เวลานานๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการเรียนบ่อยครั้งโดยแต่ละครั้งใช้ระยะเวลาอันสั้นนั้นเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้รื้อฟื้นความจำบ่อยครั้งกว่า... ในกรณีที่บทเรียนเป็นที่น่าสนใจก็อาจจะเพิ่มเวลาให้ยาวนานขึ้นได้ตามสมควร”

2.2 ด้านบุคลากร (ตัวครูผู้สอนและตัวนักเรียน)

จากผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนกิจกรรมพลศึกษาระดับชั้นอนุบาลหรือก่อนประถมศึกษา เป็นครูประจำวิชาพลศึกษา ร้อยละ 71.30 ส่วนใหญ่จบปริญญาตรี ไม่มีวุฒิต่างพลศึกษา ถึง ร้อยละ 41.10 และยังไม่เคยเข้ารับการอบรมการสอนกิจกรรมพลศึกษาเป็นจำนวนถึง ร้อยละ 76.60 จะเห็นได้ว่า ครูผู้สอนกิจกรรมพลศึกษาระดับชั้นอนุบาล หรือก่อนประถมศึกษา ส่วนใหญ่เป็นครูประจำวิชาพลศึกษา แต่ไม่เคยเข้ารับการอบรมการสอนกิจกรรมพลศึกษา มาก่อน อาจทำให้การจัดกิจกรรมพลศึกษาในโรงเรียนไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร และถึงแม้ว่า ครูผู้สอนกิจกรรมพลศึกษาจะมีวุฒิต่างพลศึกษาโดยตรง แต่ถ้าไม่มีความเข้าใจในความมุ่งหมายที่แท้จริงของวิชาพลศึกษาแล้ว ก็อาจทำให้การจัดกิจกรรมพลศึกษาในโรงเรียน ไม่ประสบความสำเร็จเช่นกัน ดังที่ วาสนา คุณาภิลลิต (2539) ได้กล่าวว่า “ปัญหาที่มักจะเกิดขึ้นก็คือ ผู้ที่เพิ่งจะมาเป็นครูใหม่ๆ และเป็นผู้ที่มักกะตือ หรือเคยเป็นนักกีฬามาก่อน มักไม่ชอบสอน เหตุก็เพราะ ครูเหล่านี้ยึดถือตนเองเป็นหลักมากเกินไป โดยเอานักเรียนมาเปรียบเทียบกับตนเอง อย่างเช่น ในกรณีทีครูเป็นผู้ที่มีความสามารถในการเรียนรู้ทักษะต่างๆ ได้ง่ายและรวดเร็ว ครูผู้นั้นมักจะขาดความเห็นอกเห็นใจนักเรียน เนื่องจากการคาดหวังว่า นักเรียนควรจะเรียนรู้ ได้ง่ายและรวดเร็วเหมือนตนเอง และมักคิดว่าไม่มีความจำเป็นที่จะต้องอธิบายหรือแยกแยะ ทักษะอย่างละเอียดให้แก่กันนักเรียน ครูที่ประสบความสำเร็จในการสอน คือ ครูที่พอใจที่จะได้เห็น นักเรียนสนุกสนานและภาคภูมิใจในการพัฒนาทางทักษะของตน” ดังนั้นการที่นักเรียนจะได้รับ ประโยชน์จากการเรียนกิจกรรมพลศึกษาผู้วิจัยเห็นว่า ครูผู้สอนกิจกรรมพลศึกษาระดับชั้น อนุบาลหรือก่อนประถมศึกษา ควรมีความรู้ความเข้าใจในวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการสอน กิจกรรมพลศึกษาระดับชั้นอนุบาล หรือก่อนประถมศึกษาทุกคน จึงจะทำให้การจัดกิจกรรม พลศึกษาในโรงเรียนประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น ดังที่ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527) ได้กล่าวว่า “ครูพลศึกษาควรจะเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจในความมุ่งหมาย ชอบช่วย ประชญา หลักการ วิธีการ เทคนิคและทักษะต่างๆ ในวิชาพลศึกษา เพื่อให้สามารถดำเนินการต่างๆ ทางพลศึกษา ได้เป็นอย่างดีและถูกต้องอย่างแท้จริง” ดังนั้น ถ้าครูไม่มีความรู้ ความเข้าใจ หรือวิธีการสอน กิจกรรมพลศึกษาแล้วก็จะทำให้นักเรียนไม่ได้รับประโยชน์ จากการเรียนกิจกรรมพลศึกษาเท่าที่ ควร นอกจากนี้ ฟอง เกิดแก้ว (ม.ป.ป.) ได้กล่าวว่า “ถ้าเป็นโรงเรียนที่ครูประจำชั้นต้องสอนเอง ครูประจำชั้นต้องค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับวิชาพลศึกษาหรืออาจเข้าอบรมวิชาพลศึกษา อ่าน หนังสือตำราพลศึกษาซึ่งจะช่วยให้ครูประจำชั้นทำหน้าที่เป็นครูพลศึกษาได้ แต่ถ้าครูไม่มีความรู้ ปล่อยให้เด็กเล่นตามลำพัง เด็กก็ขาดการแนะนำแนวทางด้านพละนามัยที่ถูกต้อง ในที่สุดก็จะขาด ทักษะทางด้านการเล่นไหว ทักษะทางกิจกรรมพลศึกษา และทางด้านกีฬา อันทำให้เด็กไม่ เป็นผู้รักการกีฬา ไม่รู้จักการใช้เวลาว่างทางกีฬา ผลสุดท้ายพละนามัยของเด็กก็อ่อนแอ ไม่มี สมรรถภาพ ไม่มีประสิทธิภาพทางกายและทางการงาน”

ในเรื่องของการแต่งกายจะเห็นได้ว่า ครูผู้สอนกิจกรรมพลศึกษาแต่งกายชุดพลศึกษา ทำการสอนทุกครั้งยังมีไม่มากนัก และจากข้อมูลที่ได้จากการไปสังเกตการจัดกิจกรรมพลศึกษา ในโรงเรียนพบว่า ครูผู้สอนกิจกรรมพลศึกษาไม่ใช่ชุดพลศึกษาทำการสอน ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า การที่ครูผู้สอนกิจกรรมพลศึกษาไม่ใช่ชุดพลศึกษาทำการสอน เป็นการแต่งกายที่ไม่เหมาะสม และอาจทำให้บุคลิกภาพที่ดีหายไป ลักษณะของครูผู้สอนกิจกรรมพลศึกษาที่ดี ควรจะมีบุคลิกภาพที่ดีเพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีแก่นักเรียนด้วยการแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่สะอาดถูกต้อง และเหมาะสมกับกาลเวลา ดังนั้น ครูผู้สอนกิจกรรมพลศึกษาควรแต่งกายชุดพลศึกษาทำการสอนทุกครั้ง เพื่อความคล่องตัวในการเคลื่อนไหว ทำให้มีความปลอดภัยและป้องกันอุบัติเหตุที่จะเกิดขึ้น และถูกสุขลักษณะ ดังที่ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527) ได้กล่าวว่า “กิจกรรมพลศึกษาบางอย่างมีขอบข่ายในการเคลื่อนไหวของส่วนต่างๆ ของร่างกายอย่างกว้างขวางและรวดเร็วถ้าเครื่องแต่งกายไม่อำนวยให้ร่างกายมีการเคลื่อนไหวที่สะดวกแล้วอาจเป็นสาเหตุของการเกิดอันตรายได้ง่าย” นอกจากนี้ ไพวัลย์ ตันลาพูน (2530) ได้กล่าวถึงครูผู้สอนกิจกรรมพลศึกษาว่า “...แต่งกายเป็นสุภาพชนในยามปกติแต่เมื่ออยู่ในสนามหรือในชั่วโมงสอนพลศึกษาก็อยู่ในชุดพลศึกษาเพื่อความว่องไวกระฉับกระเฉง”

ในด้านวิธีการสอนพบว่า ครูผู้สอนกิจกรรมพลศึกษาส่วนใหญ่ใช้วิธีการสอนแบบสาธิตให้ดูและให้นักเรียนทำตาม ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการไปสังเกตการจัดกิจกรรมพลศึกษาในโรงเรียนที่พบว่า ครูผู้สอนใช้วิธีการสอนแบบสาธิตให้ดูแล้วให้นักเรียนทำตามแบบสั่งการให้นักเรียนทำตาม และบางโรงเรียนให้นักเรียนเล่นตามลำพังโดยมีครูคอยควบคุม ผู้วิจัยเห็นว่า ในการสอนกิจกรรมพลศึกษาครูผู้สอนจะต้องสามารถเลือกวิธีสอนที่เหมาะสมเพื่อให้เกิดประโยชน์กับนักเรียนมากที่สุด ไม่ควรใช้วิธีสอนแบบเดียวตลอดกิจกรรมที่สอน เพราะฉะนั้นการสอนจึงต้องยืดหยุ่น ดัดแปลงไปตามความเหมาะสม การสอนแบบสาธิตให้นักเรียนทำตาม ครูผู้สอนควรหลีกเลี่ยงการอธิบายและสาธิตที่ใช้เวลานานๆ และในการสาธิตครูผู้สอนควรทำด้วยตนเอง และใช้อุปกรณ์ประกอบการอธิบาย และหลีกเลี่ยงท่าทางที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ เช่น ทำนั่งยอง เตชะสูง ดังที่ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527) ได้กล่าวว่า “ครูที่ดีจะต้องเลือกวิธีการสอนเพื่อให้ใช้สอนได้เหมาะสมกับลักษณะความต้องการ ความสนใจ ตลอดจนเนื้อหาวิชา ประสบการณ์และสภาพการณ์ในการเรียนนั้น ๆ การเรียนรู้จึงจะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและได้ผลดี” และได้กล่าวถึงการสอนแบบอธิบายและสาธิตว่า “วิธีสอนแบบนี้เป็นวิธีสอนที่นิยมใช้กันมากเมื่อครูต้องการให้นักเรียนได้เห็นลักษณะการเคลื่อนไหว หรือวิธีการที่ถูกต้องอย่างแท้จริงจะเป็นการช่วยให้นักเรียนเข้าใจได้ง่ายและประหยัดเวลา” นอกจากนี้ วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539) ได้กล่าวว่า “ครูที่ฉลาด ไม่ใช้การสอนแบบใดแบบหนึ่ง หรือแบบเดียว แต่ต้องใช้ในลักษณะของการผสมผสานเข้าด้วยกันจึงจะได้ผลดีที่สุด... ฉะนั้น วิธีสอนที่จะนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย จึงควรเป็นวิธีสอนที่เหมาะสมที่สุดตามสภาพการณ์หรือตาม

จุดมุ่งหมายของการสอนแต่ละครั้ง ครูจึงต้องใช้การสอนหลายๆแบบเพราะการจะไปให้ถึงจุดมุ่งหมายแต่ละข้อได้ก็ต้องใช้วิธีสอนที่เหมาะสมเท่านั้น การใช้วิธีสอนเพียงแบบเดียวหรือแบบใดแบบหนึ่งตลอดไปย่อมก่อให้เกิดปัญหาต่อการเรียนการสอน”

นอกจากนี้ผลการวิจัย พบว่า ส่วนใหญ่ครูผู้สอนกิจกรรมพลศึกษาจัดทำกำหนดการสอนทุกปี มีการจัดเตรียมการสอนทุกครั้ง และจัดเตรียมอุปกรณ์การสอนทุกครั้ง ซึ่งเมื่อดูจากคำร้อยละ จะเห็นได้ว่าเป็นค่าที่ไม่สูงมากนัก ในการสอนกิจกรรมพลศึกษาครูผู้สอนควรมีการจัดทำกำหนดการสอนระยะยาวเสียก่อน เพราะการทำกำหนดการสอนเป็นเรื่องเกี่ยวกับการเตรียมการใช้อุปกรณ์ สถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก และการจัดกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งต้องอาศัยความรู้และประสบการณ์ของครูผู้สอนเอง ดังที่ วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539) ได้กล่าวว่า “บุคลิกภาพ ความรู้ และความสามารถของครูแต่ละคนต่างกัน และนักเรียนก็มีความแตกต่างกันด้วย ครูผู้สอนจึงต้องเป็นผู้ทำโครงการสอนและบันทึกการสอนด้วยตนเอง ดังนั้นบันทึกการสอน จึงเป็นสิ่งวัดประสิทธิภาพการสอนของครูได้อย่างหนึ่ง ข้อบกพร่องที่ร้ายแรงของครู คือ การไม่ได้เตรียมการสอน หรือทำบันทึกการสอน”

และจากผลการวิจัยพบว่า เมื่อครูผู้สอนกิจกรรมพลศึกษามีปัญหาในการสอน ส่วนใหญ่จะปรึกษาผู้บริหาร ผู้วิจัยเห็นว่า เนื่องจากโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร เป็นโรงเรียนที่มีขนาดเล็ก เมื่อครูผู้สอนมีปัญหาต่างๆมักจะมาปรึกษาผู้บริหาร เพราะคิดว่าผู้บริหารน่าจะให้คำปรึกษา หรือให้คำแนะนำได้ดีกว่า ในฐานะเป็นผู้บังคับบัญชา นอกจากนี้ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนกิจกรรมพลศึกษาส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับการนิเทศการสอนกิจกรรมพลศึกษาโดยศึกษานิเทศก์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศักดา ภาษี (2525) ไชยา แจงเจริญ (2529) และกุลยา อนันตวงศ์ (2539) ที่ว่า “ครูผู้สอนกิจกรรมพลศึกษา ส่วนใหญ่ไม่ได้รับการนิเทศจากศึกษานิเทศก์” ปัญหานี้ผู้วิจัยเห็นว่า อาจเนื่องมาจากการเรียนการสอนในระดับชั้นอนุบาลหรือก่อนประถมศึกษาไม่มีหลักสูตรวิชาพลศึกษาโดยเฉพาะแต่จัดอยู่ในกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยศึกษานิเทศก์ที่เข้ามานิเทศในโรงเรียน อาจไม่มีความถนัดในวิชาพลศึกษาโดยเฉพาะ จึงไม่สามารถให้คำแนะนำหรือปรึกษาในเรื่องนี้ได้ ผู้วิจัยเห็นว่าทางสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร ควรจัดศึกษานิเทศก์ที่มีความรู้ ความสามารถทางด้านกิจกรรมพลศึกษาเข้ามาแนะนำช่วยเหลือบ้าง เพราะครูผู้สอนกิจกรรมพลศึกษาระดับชั้นอนุบาลหรือก่อนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ส่วนหนึ่งเป็นครูประจำชั้น ซึ่งบางคนไม่มีวุฒิทางพลศึกษา อาจจะไม่มีความรู้ ความเข้าใจ ในหลักการหรือวิธีการสอนกิจกรรมพลศึกษาเท่าที่ควร ซึ่งถ้าได้รับการนิเทศอย่างเหมาะสมแล้วจะทำให้การเรียนการสอนกิจกรรมพลศึกษาในโรงเรียนระดับชั้นอนุบาลหรือก่อนประถมศึกษามีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ดังที่ สุวรรณ แดงเวียง (2539) ได้เสนอความเห็นว่าเป็นปัญหานี้เป็นปัญหาเร่งด่วนน่าจะร่วมกันแก้ไข เพราะการนิเทศจะทำให้ทราบปัญหาและ

ความต้องการของบุคลากรในสถานศึกษาเพื่อที่จะนำมาปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและยังสามารถวางแผน เพื่อแก้ปัญหาได้อย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ”

2.3 ด้านอุปกรณ์และสถานที่

จากผลการวิจัย พบว่า อุปกรณ์ที่ครูผู้สอนกิจกรรมพลศึกษาใช้เป็นส่วนมาก คือ ลูกบอล ห่วงยาง และเบาะยิมส์ ส่วนใหญ่ได้มาจากการจัดซื้อจากเงินงบประมาณ ร้อยละ 89.20 ทำขึ้นเอง ร้อยละ 46.70 จำนวนอุปกรณ์การเรียนการสอนกิจกรรมพลศึกษาในโรงเรียนมีไม่เพียงพอต่อกับกิจกรรมที่จัดสอนและมีไม่เพียงพอต่อกับจำนวนนักเรียน นอกจากนี้ครูผู้สอนได้นำวัสดุอุปกรณ์มาใช้ประกอบการสอนกิจกรรมพลศึกษาถึง ร้อยละ 97.60 และการที่ครูนำวัสดุอุปกรณ์มาใช้ สามารถที่จะกระตุ้นให้นักเรียนสนใจ เกิดความรู้สึกอยากเรียน อยากเล่น และยังสนองความต้องการของนักเรียนได้ดี ดังนั้น จึงควรจะมีการอบรมครูผู้สอนเรื่องการผลิตอุปกรณ์การสอนและการผลิตสื่อประกอบการสอน เพื่อครูจะได้นำความรู้ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในการสอนมากยิ่งขึ้น และจากการไปสังเกตการจัดกิจกรรมพลศึกษาในโรงเรียนพบว่า ลูกบอลเป็นอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมพลศึกษามากที่สุด โดยทั่วไปแล้วโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร ทางสำนักงานการศึกษาจะเป็นผู้จัดส่งอุปกรณ์ทางพลศึกษาไปให้แต่ละโรงเรียนตามสัดส่วนที่เท่า ๆ กัน ซึ่งบางครั้งอาจไม่ได้ขนาดหรือคุณภาพตามที่ครูผู้สอนต้องการแต่ก็มีบางโรงเรียนที่จัดซื้ออุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมพลศึกษาเพิ่มขึ้นเองตามความพร้อมและความต้องการของครูผู้สอน โดยจัดซื้อจากงบประมาณของโรงเรียนที่ได้มาจากเงินบำรุงการศึกษา และเนื่องจากโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในบริเวณวัด สุเหร่า บางโรงเรียนจึงได้รับเงินสนับสนุนจากเจ้าอาวาส หรือผู้มีจิตศรัทธาบริจาค นอกจากนี้ จตุรงค์ เหมรา (2536) ได้กล่าวถึงอุปกรณ์การเรียนพลศึกษาว่า “อุปกรณ์เป็นส่วนประกอบที่สำคัญต่อการเรียนการสอน เมื่อขาดอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน หรือมีอุปกรณ์ไม่เพียงพอต่อจำนวนผู้เรียนแล้วย่อมก่อให้เกิดปัญหาอย่างมาก และทำให้การเรียนการสอนในโรงเรียนไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร”

ส่วนสถานที่ที่ใช้ในการเรียนการสอนกิจกรรมพลศึกษาส่วนใหญ่เป็นสนามคอนกรีตกลางแจ้ง ร้อยละ 92.30 ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลจากการไปสังเกตการจัดกิจกรรมพลศึกษาในโรงเรียนที่พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ใช้สถานที่กลางแจ้งในการจัดกิจกรรมพลศึกษา ซึ่งอยู่ในสภาพดีไม่ถึง ร้อยละ 50.00 ซึ่งจะเป็นอันตรายต่อเด็กได้ง่าย ผู้วิจัยเห็นว่า การจัดกิจกรรมพลศึกษาให้กับนักเรียนระดับชั้นอนุบาลหรือก่อนประถมศึกษา ควรใช้สนามหญ้า สนามทราย หรือสนามพื้นไม้ น่าจะมีความปลอดภัยมากกว่าสนามคอนกรีตซึ่งเป็นพื้นที่แข็ง สุวรรณแดงเวียง (2539) ได้เสนอแนะว่า “เนื่องจากสนามเปรียบเสมือนห้องเรียนในวิชาพลศึกษา ถ้าสภาพสนามไม่ดี ก็จะทำให้การเรียนการสอนพลศึกษาไม่บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ได้ จึงควร

ปรับปรุงให้ใช้ได้ ซึ่งเรื่องนี้ผู้บริหารต้องเห็นความสำคัญจัดหางบประมาณมาปรับปรุงสนาม” นอกจากนี้ ฟอง เกิดแก้ว (ม.ป.ป.) ได้กล่าวถึงการนำหลักการและทฤษฎีการเรียนรู้ไปใช้ในการจัดอุปกรณ์และสถานที่ สรุปได้ว่า “ขนาดของสถานที่ และอุปกรณ์ต้องมีความเหมาะสมกับสภาพและขนาดของผู้เรียน เพื่อช่วยให้การฝึกมีสัมฤทธิ์ผล สถานที่และสภาพแวดล้อมที่มีความสะอาดเรียบร้อย จูงใจให้มีความอยากเรียน อยากเล่น และมีจำนวนอุปกรณ์มากพอที่จะให้นักเรียนได้ฝึกหัดอย่างทั่วถึง เพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่ายในการรอคอย และสถานที่ต้องส่งเสริมการเรียนรู้ มีสิ่งรบกวนน้อยที่สุด”

2.4 ด้านงบประมาณและการสนับสนุน

จากผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร มีการจัดสรรงบประมาณที่ใช้ในการเรียนการสอนกิจกรรมพลศึกษาระดับชั้นอนุบาลหรือก่อนประถมศึกษา งบประมาณที่ใช้ในการจัดกิจกรรมเสริมทางพลศึกษา งบประมาณในการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมพลศึกษา งบประมาณในการสร้างสนามที่ใช้ในการจัดกิจกรรมพลศึกษา และงบประมาณในการบำรุงรักษาสนามและอุปกรณ์ที่ใช้จัดกิจกรรมพลศึกษา ไม่เพียงพอ และจากการไปสังเกตการจัดกิจกรรมพลศึกษาในโรงเรียนพบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่มีการจัดสรรงบประมาณในด้านต่างๆ จะเห็นได้ว่า การจัดสรรงบประมาณในด้านต่างๆ แม้จะมีการจัดสรรให้แต่มีไม่เพียงพอทั้งนี้อาจขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ เช่น ในการสร้างสนามที่ใช้ในการจัดกิจกรรมพลศึกษา บางโรงเรียนไม่มีพื้นที่พอที่จะสร้างได้ ก็เป็นเรื่องยากที่จะได้รับเงินงบประมาณในส่วนนี้ หรือถ้าผู้บริหารเห็นว่าครูผู้สอนไม่สนใจที่จะดูแลรักษาสนาม และอุปกรณ์ต่างๆ แล้ว ผู้บริหารอาจจะตัดงบประมาณในส่วนนี้ไปหรือให้แต่จำนวนน้อย นอกจากนี้สาเหตุที่งบประมาณในการจัดกิจกรรมพลศึกษาไม่เพียงพอ อาจเนื่องมาจาก ไม่ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการจัดหารายได้อื่นๆ มาสนับสนุนการจัดกิจกรรมพลศึกษาในโรงเรียน เช่น จากชุมชน หรือเอกชนองค์กรต่างๆ ดังที่ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527) ได้กล่าวว่า “โรงเรียนคือส่วนหนึ่งของชุมชน และชุมชนนี้เองที่จะเป็นกำลังสำคัญในการสนับสนุนกิจการต่างๆ ของโรงเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกิจกรรมพลศึกษา ฉะนั้นหน้าที่สำคัญของครูพลศึกษาประการหนึ่งก็คือ การสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างชุมชนกับโรงเรียนขึ้น”

3. ปัญหาการจัดดำเนินการกิจกรรมพลศึกษาในโรงเรียนอนุบาล สังกัดกรุงเทพมหานคร

3.1 ปัญหาด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

จากผลการวิจัยพบว่า ปัญหาด้านกิจกรรมการเรียนการสอน มีปัญหาอยู่ในระดับมากในรายการ การจัดกิจกรรมที่เหมาะสมให้นักเรียนไม่ได้เพราะขาดอุปกรณ์ ขาดเงินสนับสนุนในการจัดกิจกรรมเสริมทางพลศึกษา และขาดการนิเทศจากศึกษานิเทศก์ ดังที่ ฟอง เกิดแก้ว (ม.ป.ป.) ได้กล่าวว่า “จำนวนอุปกรณ์ต้องมีมากพอที่จะให้นักเรียนได้ฝึกหัดอย่างทั่วถึงเพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่ายในการรอคอย” ผู้วิจัยเห็นว่า การที่อุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมมีไม่เพียงพอ อาจมีสาเหตุมาจากงบประมาณที่ครูผู้สอนกิจกรรมพลศึกษาได้รับในการจัดซื้ออุปกรณ์น้อย ทำให้ไม่สามารถจัดซื้ออุปกรณ์ทางพลศึกษาได้ตามความต้องการ แต่ในการจัดกิจกรรมพลศึกษาให้กับนักเรียนถ้าครูผู้สอนมีความรู้ ความสามารถ และเข้าใจในหลักการจัดกิจกรรมพลศึกษา ก็สามารถที่จะเลือกใช้อุปกรณ์ที่มีอยู่ในโรงเรียนมาใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดได้ และอุปกรณ์บางชนิดสามารถที่จะประดิษฐ์ขึ้นมาใช้ให้เหมาะสม กับกิจกรรมที่จะสอนได้ด้วยต้นทุนที่ต่ำ แต่สามารถทำให้นักเรียนสนใจ สนุกสนาน ออยากเรียน ออยากเล่น ทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับความสามารถของครูผู้สอนด้วย เช่นการใช้ถุงดู้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ดังที่ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527) ได้กล่าวว่า “ถุงดู้ นับว่าเป็นอุปกรณ์ที่สามารถหาได้ง่าย ราคาถูก และสามารถใช้ให้เป็นประโยชน์ในการสอนวิชาพลศึกษาได้เป็นอย่างดีอย่างหนึ่ง เป็นอุปกรณ์ที่สามารถใช้สอน เพื่อให้นักเรียนได้มีพัฒนาการทางการทำงานประสานกันระหว่างประสาทและกล้ามเนื้อได้เป็นอย่างดี โรงเรียนควรจะต้องให้มีถุงดู้ให้เพียงพอ กับจำนวนนักเรียนทุกคน” ส่วนปัญหาการขาดเงินสนับสนุนในการจัดกิจกรรมเสริมทางพลศึกษา จากสภาพการจัดกิจกรรมเสริมทางพลศึกษาในโรงเรียน ส่วนใหญ่เป็นการจัดเกมนันทนาการ ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า ไม่น่าจะใช้ต้นทุนสูงนัก ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนที่จะหาเงินมาสนับสนุนในการจัดกิจกรรมเสริมจากผู้ปกครอง องค์กรต่าง ๆ และจากผู้มีจิตศรัทธา และโดยส่วนใหญ่โรงเรียนจะจัดกิจกรรมเสริมในวันขึ้นปีใหม่ และวันเด็ก ผู้วิจัยเชื่อว่าการหาเงินสนับสนุนจากภายนอกไม่น่ามีปัญหามากนัก สำหรับปัญหาในเรื่องขาดการนิเทศจากศึกษานิเทศก์ ผู้วิจัยเห็นว่า ปัญหาครูผู้สอนกิจกรรมพลศึกษาไม่ได้รับการนิเทศจากศึกษานิเทศก์ เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นมานานแล้วและก็ยังคงดำเนินอยู่ จะเห็นได้จากงานวิจัยของ ศักดา ภาษี (2525) ไชยา แจงเจริญ (2529) และกุลยา อนันตวงศ์ (2539) ที่พบว่า ขาดการนิเทศจากศึกษานิเทศก์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชูลี ช่วยเอื้อ (2532) ที่ว่าศึกษานิเทศก์ไม่สามารถให้คำแนะนำ ช่วยเหลือครูอนุบาลได้ ในเรื่องการนิเทศทางพลศึกษาวรศักดิ์ เพียรชอบ (2539) ได้กล่าวว่า “การนิเทศนับว่าเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญต่อระบบการพัฒนาการเรียนการสอนตลอดจนการจัด และการดำเนินการทางพลศึกษาเป็นอย่างดี แต่เท่าที่ผ่านมานั้นบทบาทของศึกษานิเทศก์ ที่จะไปทำการนิเทศเพื่อช่วยพัฒนาการเรียนการสอน ตลอดจนการจัดและดำเนินการทางพลศึกษายังน้อยมาก ตามความเป็นจริงแล้วศึกษานิเทศก์ควรจะถือว่าเป็นแขนงเป็นสาขาหรือเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชา

ผลศึกษาให้เป็นไปในทางที่ถูกที่ควร ถ้าจะให้การศึกษาได้มีการพัฒนาตามที่ควรจะเป็นแล้ว ศึกษานิเทศก์ควรจะทุ่มเทกำลังกายใจเพื่อการนี้อย่างแท้จริง”

3.2 ปัญหาด้านบุคลากร (ตัวครูผู้สอนและตัวนักเรียน)

จากผลการวิจัยพบว่า ปัญหาด้านบุคลากร มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย และมีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุดในเรื่องของนักเรียนมักจะขาดเรียนในช่วงเวลาเรียนกิจกรรมพลศึกษา ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก สภาพปัจจุบันครูผู้สอนกิจกรรมพลศึกษาส่วนใหญ่มีวุฒิทางพลศึกษาอย่างน้อยในระดับปริญญาตรี และมีจำนวนมากขึ้น ทำให้ครูผู้สอนกิจกรรมพลศึกษามีความรู้ ความเข้าใจ ในหลักการสอนพลศึกษามากขึ้น ปัญหาต่างๆจึงลดน้อยลง รวมทั้งนักเรียนระดับชั้นอนุบาลหรือก่อนประถมศึกษาเป็นวัยที่มีพัฒนาการด้านต่างๆสูง มีความต้องการการออกกำลังกาย การเล่น โดยธรรมชาติอยู่แล้ว ปัญหาการขาดเรียนจึงอยู่ในระดับน้อยที่สุด ซึ่งจะเห็นได้จากผลการวิจัย ดังที่ พงษ์ศักดิ์ พละพงษ์ (2527) ได้กล่าวว่า “ธรรมชาติของเด็กต้องการกิจกรรมเพื่อช่วยให้เขามีการเจริญเติบโต...เด็กชอบมีการเคลื่อนไหวสิ่งนี้เป็นสิ่งที่ช่วยให้เด็กได้ประกอบกิจกรรม เพื่อดำเนินให้ถึงจุดมุ่งหมาย ดังนั้น กิจกรรมทางพลศึกษา ควรจัดให้สนองกับความต้องการของเด็ก เพื่อให้เขาได้พัฒนาทางทักษะ และให้มีทัศนคติที่ดีต่อกีฬาและเกม”

3.3 ปัญหาด้านอุปกรณ์ และสถานที่

จากผลการวิจัยพบว่า ปัญหาด้านอุปกรณ์และสถานที่ มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ในรายการ อุปกรณ์การสอนกิจกรรมพลศึกษาไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน อุปกรณ์ทางพลศึกษาไม่ได้ขนาดกับความจำเป็นของนักเรียน ขาดแคลนสถานที่เก็บรักษาอุปกรณ์ทางพลศึกษา การจัดซื้ออุปกรณ์ทางพลศึกษาล่าช้าไม่ทันกับความต้องการ อุปกรณ์ทางพลศึกษาไม่มีคุณภาพ และสถานที่ออกกำลังกายในร่มมีไม่เพียงพอและไม่เหมาะสม ฟอง เกิดแก้ว (ม.ป.ป.) ได้กล่าวว่า “อุปกรณ์ต้องมีความเหมาะสมกับสภาพและขนาดของผู้เรียน เพื่อช่วยให้การฝึกมีสัมฤทธิ์ผล” ผู้วิจัยเห็นว่า อุปกรณ์ทางพลศึกษาเป็นสิ่งสำคัญ ที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้มีประสบการณ์ ในการเคลื่อนไหวได้ดี และกว้างขวาง ดังที่ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527) ได้กล่าวว่า “การให้นักเรียนได้มีการเคลื่อนไหวโดยใช้วัตถุหรืออุปกรณ์อย่างหนึ่งอย่างใดประกอบ จะช่วยให้นักเรียนได้มีการพัฒนาในการทำงานประสานกันระหว่างประสาท และกล้ามเนื้อส่วนต่างๆของร่างกายดีขึ้น” นอกจากนี้ ศิริมาส ไทยวัฒนา (2537) ได้กล่าวถึงการเคลื่อนไหวที่มีอุปกรณ์ประกอบของเด็กก่อนวัยเรียนว่า “การฝึกหัดสร้างควมคุ้นเคยกับลูกบอล ลูกบอลที่ใช้ควรมีขนาดเล็ก เบา เหมาะกับมือเด็ก การฝึกหัดรับส่งลูกบอลกับคู่ ลูกบอลควรมีขนาดใหญ่ และเบา ถ้าเป็นไปได้ควรมีหลายๆสี การรับลูกบอลลูกใหญ่ จะมีประสิทธิภาพดีกว่าการรับลูกบอล

ลูกเล็ก การฝึกหัดขว้างวัตถุ ควรเริ่มจากวัตถุที่มีขนาดเล็ก เช่น ลูกเทนนิส กระดาษที่ทำเป็นก้อนกลมๆ” ซึ่งโดยทั่วไปแล้ว นักเรียนจะชอบและสนุกสนานกับการเคลื่อนไหวประกอบอุปกรณ์มาก ดังนั้น ผู้วิจัยเห็นว่า ในการจัดกิจกรรมพลศึกษาให้กับนักเรียนครูผู้สอนจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจในพัฒนาการและความต้องการของนักเรียน และสามารถจัดอุปกรณ์หรือวัตถุอื่น ๆ ที่จะสามารถให้นักเรียนได้ใช้ในการประกอบการเล่นหรือการเคลื่อนไหวให้เหมาะสมกับนักเรียนมากที่สุด และจากงานวิจัยของ ศักดา ภาณี (2525) พบว่า อุปกรณ์การสอนมีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน งานวิจัยของ ไชยา แจงเจริญ (2529) พบว่า อุปกรณ์การสอนมีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน สถานที่ฝึกกิจกรรมในร่มมีไม่เหมาะสม และงานวิจัยของ กุลยา อนันตวงศ์ (2539) ที่พบว่า สถานที่ และอุปกรณ์ไม่เพียงพอต่อการจัดกิจกรรมมีปัญหายุ่งยากในระดับมาก จะเห็นได้ว่า ปัญหาในด้านอุปกรณ์และสถานที่ก็เป็นอีกปัญหาหนึ่งที่เกิดขึ้นมานานแล้ว แต่ก็ยังไม่ได้รับการแก้ไขเท่าที่ควร ผู้วิจัยเห็นว่า ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก การขาดแคลนงบประมาณ และผู้บริหารมองไม่เห็นความสำคัญของอุปกรณ์ทางพลศึกษา การที่จะลดปัญหาในด้านนี้ลง จะต้องอาศัยความร่วมมือของทุกฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหาร ดังที่ สุวรรณแดงเวียง (2539) ได้เสนอแนะว่า “ผู้บริหารระดับสูงต้องมองเห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษา และให้ความสนับสนุนอย่างเต็มที่และรีบด่วน อีกทั้งครูผู้สอนหรือผู้รับผิดชอบในการจัดและดำเนินงานต้องมีส่วนในการกระตุ้นให้ผู้บริหารเห็นความสำคัญ การวางตัวและการทำงานอย่างเป็นระบบมีหลักเกณฑ์ จะสร้างความน่าเชื่อถือแก่ผู้บริหารได้” นอกจากนี้ ทางโรงเรียนควรจะได้มีการจัดเตรียมอุปกรณ์ และสถานที่ให้พร้อม โดยมีการสำรวจ ตรวจสอบอุปกรณ์และสถานที่ต่างๆ ที่ใช้ในการเรียนการสอนกิจกรรมพลศึกษาทุกภาคเรียน หากเกิดการชำรุดเสียหาย ทางโรงเรียนควรที่จะซ่อมแซมให้เรียบร้อย และควรมีเจ้าหน้าที่ดูแลรักษาให้อยู่ในสภาพที่ดี และครูผู้สอนกิจกรรมพลศึกษา ควรจัดทำงบประมาณเพื่อเสนอต่อผู้บริหารของงบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์ต่างๆ ที่จำเป็นในการจัดกิจกรรมพลศึกษาในโรงเรียน ดังที่ กุลยา อนันตวงศ์ (2539) ได้เสนอแนะว่า “ครูพลศึกษาควรได้มีการจัดทำบัญชีวัสดุ อุปกรณ์ต่างๆ หากขาดแคลนหรือมีไม่เพียงพอกับความต้องการ จะสามารถทำเรื่องขอเสนออนุมัติงบประมาณในการสั่งซื้อได้ทันกับความต้องการ และควรมีการเขียนโครงการต่าง ๆ เสนอต่อผู้บริหารว่า ใน 1 ปี การศึกษาจัดกิจกรรมอะไรบ้างและกิจกรรมเหล่านั้นมีความสำคัญ หรือมีประโยชน์อย่างไรกับนักเรียน ซึ่งอาจช่วยให้ได้รับงบประมาณมากขึ้น”

3.4 ปัญหาด้านงบประมาณและการสนับสนุน

จากผลการวิจัยปัญหาการจัดดำเนินการกิจกรรมพลศึกษาด้านงบประมาณและการสนับสนุน โดยรวมพบว่า มีปัญหายุ่งยากในระดับมากคือ

-ได้รับงบประมาณในการจัดกิจกรรมพลศึกษาน้อยเกินไป

-ไม่สามารถใช้จ่ายงบประมาณด้านการจัดกิจกรรมพลศึกษาในโรงเรียนที่มีอยู่ให้มีประสิทธิภาพ

-ไม่สามารถหางบประมาณจากแหล่งอื่นมาสนับสนุนการจัดกิจกรรมพลศึกษาของโรงเรียนได้

-โรงเรียนขาดงบประมาณในการจัดหาสื่อการเรียนการสอนกิจกรรมพลศึกษา

-โรงเรียนขาดงบประมาณในการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนกิจกรรมพลศึกษา

-โรงเรียนขาดงบประมาณในการบำรุงรักษาสนามที่จัดกิจกรรมพลศึกษา และอุปกรณ์ทางพลศึกษา

-โรงเรียนขาดงบประมาณในการจัดกิจกรรมเสริมทางพลศึกษา

ผู้วิจัยเห็นว่า ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก การได้รับงบประมาณในการดำเนินการจัดกิจกรรมพลศึกษามีน้อยเกินไป อาจเป็นเพราะว่างบประมาณที่ได้จัดสรรแล้วนั้นจะต้องใช้จ่ายในงานส่วนอื่น ๆ ของโรงเรียนด้วย ดังนั้นครูผู้สอนกิจกรรมพลศึกษาจึงควรแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น เช่น การจัดทำอุปกรณ์ที่ใช้สอนขึ้นเอง การดัดแปลงอุปกรณ์ที่มีอยู่มาใช้ ดังที่ กุลยา อนันตวงศ์ (2539) ได้เสนอแนะว่า ครูพลศึกษาควรแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นโดยการ

- จัดกิจกรรมพลศึกษาเพื่อหารายได้ เช่น การจัดการแข่งขันเกมเบ็ดเตล็ด

- การนำอุปกรณ์ที่มีอยู่มาดัดแปลงใช้ในการสอน

- จัดให้นักเรียนช่วยกันจัดทำอุปกรณ์บางประเภท

- ขอบริจาคจากองค์กรหรือสมาคม ห้างร้านกีฬาต่าง ๆ

4. ผลการเปรียบเทียบปัญหาการจัดดำเนินการกิจกรรมพลศึกษา ในโรงเรียนอนุบาล สังกัดกรุงเทพมหานคร ระหว่างผู้บริหาร และครูผู้สอนกิจกรรมพลศึกษา

จากการวิจัยพบว่า เมื่อเปรียบเทียบปัญหาการจัดดำเนินการกิจกรรมพลศึกษาในโรงเรียนอนุบาล ระหว่างความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอนกิจกรรมพลศึกษา โดยรวมแล้ว ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ยกเว้นในด้านบุคลากร (ตัวครูผู้สอนและตัวนักเรียน) และในด้านอุปกรณ์และสถานที่ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนกิจกรรมพลศึกษา มีความคิดเห็นแตกต่างกันคือ

ด้านบุคลากร (ตัวครูผู้สอนและตัวนักเรียน) ได้แก่

- ครูผู้สอนกิจกรรมพลศึกษาชาติชาดขวัญ กำลังใจในการปฏิบัติงาน
- ครูผู้สอนกิจกรรมศึกษาไม่ห่มเทเวลาให้กับงานในหน้าที่เท่าที่ควร

ด้านอุปกรณ์และสถานที่ ได้แก่

- สถานที่ออกกำลังกายในร่มมีไม่เพียงพอ และไม่เหมาะสม

การที่ผู้บริหารและครูผู้สอนกิจกรรมพลศึกษา มีความคิดเห็นแตกต่างกันในปัญหาต่าง ๆ ดังกล่าว ผู้วิจัยคิดว่า อาจเนื่องมาจากบทบาทและหน้าที่ในการปฏิบัติงานของผู้บริหารและครูผู้สอนกิจกรรมพลศึกษามีความแตกต่างกัน อีกทั้งประสบการณ์ในการทำงานก็แตกต่างกันไปตามสายงานทำให้การมองปัญหาต่าง ๆ แตกต่างกันไป

ในด้านบุคลากร (ตัวครูผู้สอนและตัวนักเรียน) จากผลการวิจัย พบว่า ในเรื่องของครูผู้สอนกิจกรรมพลศึกษาชาติชาดขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน โดยส่วนใหญ่ครูผู้สอนกิจกรรมพลศึกษา ให้ความเห็นว่า มีปัญหา มากกว่าผู้บริหาร ส่วนในเรื่องของครูผู้สอนกิจกรรมพลศึกษา ไม่ห่มเทเวลาให้กับงานในหน้าที่เท่าที่ควร ส่วนใหญ่ผู้บริหารมีความเห็นว่า มีปัญหามากกว่าครูผู้สอนกิจกรรมพลศึกษา ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า เป็นผลมาจากบทบาทและหน้าที่ในการปฏิบัติงาน โดยผู้บริหารเป็นผู้สั่งการและมอบหมายงาน ส่วนครูผู้สอนกิจกรรมพลศึกษาเป็นผู้ปฏิบัติ ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของบุคลากร เป็นสิ่งที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารสถานศึกษาปฐมวัย ควรให้ความสนใจเป็นพิเศษ ทั้งนี้ เพราะจะมีผลต่อความร่วมมือ ร่วมใจ ในการปฏิบัติงานของบุคลากรเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของสถานศึกษา ปัจจัยที่ก่อให้เกิดขวัญและกำลังใจที่ดีมี 3 ประการคือ แนวทางการบริหารงานของผู้บริหาร การให้บำเหน็จรางวัลและการลงโทษ และการจัดสวัสดิการให้บุคลากรอย่างเหมาะสมและต่อเนื่อง (มหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมมาธิราช, 2537) นอกจากนี้ อุทัย หิรัญโต (2520) ได้เสนอแนะว่า “การที่ผู้บังคับบัญชาสร้างความสัมพันธ์อันดีกับลูกน้องและเข้าอกเข้าใจซึ่งกันและกันย่อมทำให้บรรยากาศการทำงานมีชีวิตชีวา และลูกน้องมีขวัญดี อีกประการหนึ่งคือ การเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นและยอมรับฟัง” ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ ผู้วิจัยคิดว่า ผู้บริหารควรได้นำความรู้ด้านการบริหารงานบุคคล มาใช้ในการแก้ปัญหาตามสภาพที่เหมาะสมกับอำนาจหน้าที่ โดยวิธีการที่จะไม่ให้เกิดความขัดแย้งและทำให้บุคคลมีขวัญกำลังใจในการทำงานมากขึ้น

ในด้านอุปกรณ์และสถานที่ผลการวิจัยพบว่า สถานที่ในร่มมีไม่เพียงพอและไม่เหมาะสม ครูผู้สอนกิจกรรมพลศึกษา ให้ความเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมากกว่าผู้บริหาร ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า เนื่องจากครูผู้สอนกิจกรรมพลศึกษาเป็นผู้ปฏิบัติงาน และทำให้รับรู้ถึงปัญหาที่แท้จริงที่เกิดขึ้น ในการจัดกิจกรรมพลศึกษาได้ชัดเจนกว่าผู้บริหารโรงเรียน และเนื่องจากครูผู้สอนอาจไม่รายงานผลการปฏิบัติงานหรือความต้องการ ให้ผู้บริหารรับทราบถึงปัญหาที่แท้จริง จึงทำให้ความคิดเห็นในเรื่องปัญหาที่เกิดขึ้นแตกต่างกัน และสถานการณ์ปัจจุบันผู้บริหารมีงานในความรับผิดชอบต้องดูแลมาก อาจจะไม่สามารถติดตามการทำงานของครูผู้สอนอย่างจริงจัง จึงทำให้ไม่ทราบ ข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น

ส่วนปัญหาอื่น ๆ ที่ผู้บริหารและครูผู้สอนกิจกรรมพลศึกษา มีความคิดเห็นในเรื่องปัญหาที่เกิดขึ้นไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจาก การอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เหมือนกัน การทำงานที่ใกล้ชิดกัน และการที่ผู้บริหาร และครูผู้สอนกิจกรรมพลศึกษาส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับเดียวกัน ซึ่งอาจจะทำให้การมองปัญหาไปในทิศทางเดียวกันได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ครูผู้สอนกิจกรรมพลศึกษาในระดับชั้นอนุบาลหรือก่อนประถมศึกษาทุกคน ควรได้รับการอบรมวิธีการสอนกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน
2. สถาบันการผลิตครูวิชาชีพทางพลศึกษา ควรเปิดสอนรายวิชาการสอนกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กก่อนวัยเรียนเป็นวิชาบังคับเลือก
3. ครูผู้สอนกิจกรรมพลศึกษาควรดัดแปลงสถานที่และอุปกรณ์ทางพลศึกษาที่มีอยู่ เพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์ได้สูงสุด และผู้บริหารควรสนับสนุนให้มีการจัดสรรสถานที่และอุปกรณ์ทางพลศึกษาให้เพียงพอกับความต้องการ เพื่อครูผู้สอนกิจกรรมพลศึกษาจะสามารถจัดกิจกรรมให้ได้ผลดียิ่งขึ้น
4. ผู้บริหารควรจัดให้มีการนิเทศภายในโรงเรียนขึ้น ซึ่งจัดโดยครูผู้สอนที่มีวุฒิทางพลศึกษาและเคยได้รับการอบรมจากศึกษานิเทศก์
5. ผู้บริหารควรสนับสนุนให้มีการจัดสรรงบประมาณทางพลศึกษาเพิ่มเติมและครูผู้สอนกิจกรรมพลศึกษาควรร่วมมือกับผู้บริหารและครูอื่น ๆ ในโรงเรียนจัดกิจกรรมพิเศษต่าง ๆ เพื่อหารายได้เข้าโรงเรียน
6. ผู้บริหารควรให้การส่งเสริมสนับสนุนให้ครูผู้สอนกิจกรรมพลศึกษาลาไปศึกษาต่อหรืออบรมดูงาน เพื่อประโยชน์ในการจัดกิจกรรมพลศึกษาในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

7. หน่วยศึกษานิเทศก์ทางพลศึกษา ควรเข้าไปนิเทศในโรงเรียนอย่างน้อยที่สุดเทอมละครั้ง เพื่อให้ความช่วยเหลือ หรือให้คำแนะนำแก่ครูผู้สอนกิจกรรมพลศึกษาในด้านต่าง ๆ เช่น หลักและวิธีการสอนพลศึกษา การทำอุปกรณ์การสอนหรือของเล่น การแนะนำเพลงหรือเกมใหม่ ๆ สำหรับเด็ก

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการจัดดำเนินการกิจกรรมพลศึกษา นักเรียนระดับชั้นอนุบาลหรือก่อนประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดต่าง ๆ
2. ควรมีการศึกษาถึงคุณลักษณะที่พึงปรารถนา และเหมาะสมสำหรับครูผู้สอนกิจกรรมพลศึกษานักเรียนระดับชั้นอนุบาล หรือก่อนประถมศึกษา
3. ควรมีการศึกษาถึงลักษณะและสัดส่วนของอุปกรณ์ทางพลศึกษาที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนระดับชั้นอนุบาลหรือก่อนประถมศึกษา ในการเรียนการสอนกิจกรรมพลศึกษา
4. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนกิจกรรมพลศึกษานักเรียนระดับชั้นอนุบาลหรือก่อนประถมศึกษา ของครูผู้สอนกิจกรรมพลศึกษาในโรงเรียนสังกัดต่าง ๆ